

Abstrakt

Práce projednává a analyzuje fungování relativně nové mezinárodní soudní instituce s ohledem na její úlohu strážce mezinárodní trestní spravedlnosti. Nejdříve jsou představeny okolnosti, jež vedly mezinárodní společenství k přijetí názoru, že je třeba na základě zkušeností s ad hoc trestními tribunály vytvořit stálý Mezinárodní trestní soud. Dále je diskutován obsah Římského statutu jakožto zakládající smlouvy soudu, a především pak jeho jurisdikce zahrnující zločiny podle mezinárodního práva. Práce analyzuje nejen přednosti existence soudu, ale také relevantní argumenty států, které vůči němu stojí v opozici. Reálné fungování soudu je demonstrováno na příkladech pěti situací, které soud v současné době vyšetřuje, a rovněž je analyzován proces ratifikace Římského statutu v České republice.

Podstatnou pozornost poté práce věnuje výsledkům revizní konference v Kampale a nové definici zločinu agrese, který byl smluvními stranami přijat, a měl by být zahrnut do jurisdikce soudu nejdříve v roce 2017. Analýza znění nového zločinu se soustřeďuje na relativně úzkou jurisdikci soudu vůči zločinu agrese, a rovněž na specifické podmínky výkonu jeho jurisdikce a s tím související roli Rady bezpečnosti OSN. Na základě provedených analýz jsou pak vyvozovány konkrétní závěry. Přestože soud není v současné době schopen vyšetřovat všechny zločiny podle mezinárodního práva v univerzálním měřítku, jeho vznik a fungování významně přispěly k rozvoji spravedlnosti v mezinárodním trestním právu.